

[Jørgen Jørgensen.]

er det jeg siger: Hvorfor tager Ministeren da ikke Konsekvensen af sit Standpunkt og giver Plads inden for Folkekirken for Kvinderne, som Ministeren selv erkender er særdeles gode Medarbejdere i Menighedens Arbejde? Den danske Folkekirke har virkelig ikke Raad til at lukke ude fra sit Arbejde de mange gode, varmhjertede Kvinder, der, som Ministeren siger, har Evne til at føre en Tale, der gaar fra Hjerte til Hjerte. Det skuffer mig, at Ministeren, der selv har Blikket aabent for, at Kvinderne kunde tilføre den danske Folkekirke værdifuld Støtte, alligevel viger udenom og ikke foreslaar at give Adgang for Kvinder til Præstestillingen, hvad der dog er det eneste rigtige og rimelige.

De Grunde, Ministeren giver for sit Standpunkt, finder jeg ikke har særlig stor Vægt. Ministeren anfører, at man ved at aabne Adgang til Præstestillingen for Kvinder paa lige Fod med Mænd paatager sig et Ansvar, saafremt de unge Piger, der læser Teologi, ikke kan faa Ansættelse i Folkekirken, naar de har gennemført deres Uddannelse. Jeg ved ikke, hvorfor han ikke føler samme Ansvar over for unge Mænd, der læser Teologi. Der har været en Tid, hvor unge mandlige Teologer har haft meget vanskeligt ved at faa Ansættelse i Folkekirken, men Staten har dog ikke hidtil følt sig forpligtet til at sikre alle, der tog en Embeds-eksamen, et Embede. De Vilkaar, der gælder for unge Mænd i saa Henseende, maa selvfølgelig ogsaa gælde for unge Kvinder, paa dette som paa andre Omraader.

Naar Ministeren dernæst siger, at der foreligger ikke en Situation, som gør en Ændring af Loven paakrævet, er jeg heller ikke enig med ham. Ministeren er ikke ubekendt med, at der under den gældende Ordning er Kvinder, der forretter Guds-tjeneste med Daab og Altertjeneste, og ingen tænker dog paa at skride ind heroverfor. Det viser jo netop, at det er Livets Krav, der bryder sig Vej, og den naturlige Følge maa være, at Lovgivningen tilpasses efter dette Livets Krav.

Hvordan Menighedsraadene vilde stille sig til Spørgsmaalet, hvis de blev spurgt, kan der naturligvis ikke siges noget sikkert om. Ministeren oplyser, at der har vist sig stigende Tilslutning til Tanken om kvindelige Præster fra Menighedsraadene Side. Nu ved jeg egentlig ikke, hvilken særlig Beføjelse de samlede Menighedsraad i Landet har til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Menighedsraadene er valgt Sogn for Sogn for at

varetage lokale, praktiske og kirkelige Opgaver, først og fremmest for at medvirke, naar der skal ansættes Præster, og den Dag der af et Menighedsraad ønskes en kvindelig Præst, skal Lovgivningen ikke staa i Vejen for, at deres Ønske kan opfyldes. En saadan fri Stilling kan Menighedsraadene med Rette kræve, men Menighedsraadene er ikke valgt til og har ikke som Menighedsraad nogen særlig Adkomst til at udtale sig paa det danske Folks Vegne om principielle kirkelige Spørgsmaal. Selv om der var et Flertal inden for Landets Menighedsraadsmedlemmer, som var mod kvindelige Præster, bør dette dog ikke kunne hindre, at et enkelt Menighedsraad, der ønsker en kvindelig Præst, kan faa den Præst, det anser for bedst egnet til Præstegerningen i Sognet.

Jeg er aldeles uenig i det almindelige Synspunkt, der blev fremført af det ærede Medlem Hr. Fabricius med Hensyn til Rigsdagens Stilling til kirkelig Lovgivning. Det ærede Medlem mener ikke, at Rigsdagen er egnet til eller har Bemyndigelse til at kunne tale med om kirkelige Spørgsmaal, samtidig med at det ærede Medlem vil lægge den afgørende Magt i Hænderne paa de Mennesker, der staar inden for den danske Folkekirke, og betragter den danske Folkekirke som den kristne Menighed i Danmark. Naar 95 pCt. eller maaske flere staar som Medlemmer af den danske Folkekirke, saa vil jeg dog egentlig tro, at denne Rigsdag i nogen Grad ogsaa kan siges at repræsentere de Synspunkter, der raader inden for den Del af Befolkningen, der staar som Medlemmer af den danske Folkekirke. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. Fabricius trækker den rigtige Grænse, naar det ærede Medlem vil mene, at Rigsdagen ikke har nogen Beføjelse til at tale med om kirkelige Spørgsmaal, men at Menighedsraadene, som er valgt af den samme Befolkning, i særlig Grad vil være i Stand til at tale paa Folkets Vegne i kirkelige Spørgsmaal.

Jeg mener, som jeg har sagt, at Menighedsraadene har en stor og betydningsfuld Opgave ude i Sognene baade i praktisk Henseende og paa det kirkelige Omraade, og de har navnlig en betydningsfuld Opgave med Hensyn til Ansættelsen af Præster, men samlet kan Menighedsraadene ikke repræsentere et fælles Syn fra den danske Menigheds, den kristne Menigheds Side, hverken over for Rigsdagen eller over for andre. Her er det et Spørgsmaal, om man vil give den lokale Myndighed, der har Ansvar for Forholdene i Sognet, Mulighed